

ובאפס לאם מחתמת רזון - וכשהוא מקדים לבית הנסטה וחייב לא באים להחפכל ולשבח את הקדוש ברוך הוא, אז כל אותו שלטון של מעלה וכל אוטם ממענים ומchnerות עליונות, כל נשברים (מעברים) מאותו עליון שמתפקידים בתקוני אותו המלך. מהطعم? משום שבאותה שעה ישישראל למטה מסדרים תפלותיהם ובקשותיהם ומשבחיהם את המלך העליזון, כל אותם מchnerות עליונות מסדרים שבחים ומתפקידים באותו תקון קדוש, משום שביל המהנות העליונות כלם חברים עם ישישראל למטה לשבח את הקדוש ברוך הוא כאחד, להיות עליתו של הקדוש ברוך הוא מעלה ומטה יחד.

ובשם מזדמנים להיות חברים עם ישישראל, וישראל למטה לא באים לסדר תפלותם ובקשתם ולשבח את אדונם - כל המהנות הקדושים של השליטון העליזון נשברים (מעברים) מתוקנייהם, שהרי לא עולים בעלה ולא יכולים לשבח את רבנים פרראי. משום ששבח את הקדוש ברוך הוא צרייכים להיות כאחד מעלה ומטה, עליונים ומchnerות בשעה אחת, ועל זה מחתמת רזון ולא מחפת מלך.

ואבלו שלא התרובי בבית הנסטה אלא עשרה,窈處, באוטם העשרה מזדמנים המהנות העליונות להיות עמהם חברי. מה הטעם? משום שביל תקוני אותו המלך הם בעשרה, וכך די בעשרה, אם יומת.

ובאראה, במשן מה כתוב? ואתה המשכן תעשה עשר ירידת. עשר, משום שתיקון המשכן (השכינה) הוא בעשרה להיות פרראי. עשר, מה

ובאפס לאם מחתמת רזון, וכך אליו איה אקדדים לבי בניישטא, ועמא לא אתיין לצלאה ולשבחא ליה לקודשא בריך הוא, פידין כל ההוא שלטנותא דלעילה, וכל אינון ממן ומשרין עלאיין, כלחו אתרבו (ס"א אתעבר) מההוא עלייא דמתתקני בתקוני ההוא מלך. מיי טמא. בגין דביהיא שעטה, דישראל למתא קא מסדרי צלותהון ובעותהון, ומישבחן למלכא עלאה. כל אינון משרין עלאיין, מסדרין שבחין, ומתקנן בההוא תקונא קדישא, בגין דמשרין עלאיין כלחו חברין אינון ביישראל למתא, לשבחא לקודשא בריך הוא בחדא, למחרוי סלוקא דקודשא בריך הוא עילא ומפה בחדא.

ובד אינון מזדמן למחרוי חברים בהו בישראל, ויישראל למתא לא אתיין לסדרא צלותהון ובעותהון ולשבחא למאריהון, כלחו משרין קדישין, שלטנותא עלאה אתרבו (אתעבר) מתקוניהון, דהא לא סליקין בסלוקא, ולא יכולין לשבחא למאריהון בדקא יאות. בגין דשבחי קודשא בריך הוא, אצטריך למחרוי בחדא עילא ומפה, עלאיין ותתאיין בשעה חדא, ועל דא מחתמת רזון ולא מחפת מלך.

יאפיין דלא אסגיאו בכניישטא, אלא עשרה, בגין עשרה מזדמן משרין עלאיין, למחרוי עמהון חברים. מיי טעמא בגין דכל תקוני דההוא מלך, אינון בעשרה, ועל דא די בעשרה, אי לאו אינון יתר.

ויהא חזי במשכן מה כתיב, (שמות כה) ואותה המשכן תעשה עשר ירידות, עשר: בגין דתקונא דמשכן, (נ"א דשכינה) בעשרה איה,